

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሃያ አንድ

መጨረሻዎቹ ዘመናት ምልክቶችን መክፈት፡ ክርስቶስ ወደ ጸደይ የሚበቅሉ ዘፎች ያመለከተውን መረዳት

Jeff Pippenger
2024-03-07

ክርስቶስ ሕዝቡ የመጨረሻዎቹን ዘመናት “ምልክቶች” እና የእነዚህ “ምልክቶች” አንድምታ እንዲያስተውሉ ሲል ወደ የጸደይ ወቅት በቅሎ የሚታዩ ዘፎች አመለካታቸው።

“ክርስቶስ ሕዝቡ የመምጣቱን ምልክቶች እየተመለከቱ እንዲጠብቁ፣ የሚመጣውንም ንጉሣቸውን ምልክቶች ሲያዩ እንዲደሰቱ አዝዞአቸው ነበር። ‘እነዚህ ነገሮች መፈጸም ሲጀምሩ፣’ እርሱ አለ፡ ‘ቀና በሉ፣ ራሳችሁንም አንሁ፤ ቤዛነታችሁ ቀርቦአልና።’ በጸደይም የሚበቅሉትን ዘፎች ወደ ተከታዮቹ አመልክቶ እንዲህ አለ፡- ‘እነርሱ ቅጠል ሲያወጡ ታያላችሁ፣ ከራሳችሁም ታውቃላችሁ በጋ አሁን እንደቀረበ። እንዲሁም እናንተ፣ እነዚህ ነገሮች ሲፈጸሙ ባያችሁ ጊዜ፣ መንግሥተ እግዚአብሔር እንደቀረበ እውቁ።’ ሉቃስ 21፡28፣ 30፣ 31።” The Great Controversy, 308.

የመጨረሻው ዘመን “ምልክቶች” የመጀመሪያውን መልአክ እንቅስቃሴ ያስታወቁና ያስጀመሩት በእነዚያ “ምልክቶች” ተመስለው ነበር። እነዚያ “ምልክቶች” የሰማያትን መናወጥ ያካትቱ ነበር፤ ነገር ግን ኢዮኤል የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች—የእስራኤል ኃጢአት ተፈልጎ የማይገኝባቸው ቀኖች፣ የእግዚአብሔር ቅዱስ ተራራ ለዘላለም ቅዱስ የሆነባቸው፣ እንግዶችም ዳግመኛ በእርስዎ ውስጥ ፈጽሞ የማያልፉባቸው ቀኖች—የሰማያት ኃይላት መናወጥን ብቻ ሳይሆን የምድር ኃይላት መናወጥንም እንደሚያካትቱ ይገልጻል። እህት ዋይት በሰማያት ኃይላት መናወጥና በምድር ኃይላት መናወጥ መካከል ያለውን ልዩነት ታመለክታለች።

“ታጎሣሥ 16፡ 1848 ጌታ ስለ ሰማያት ኃይላት መናወጥ ራዕይ ሰጠኝ። ጌታ በማቴዎስ፣ በማርቆስ፣ እና በሉቃስ የተመዘገቡትን ምልክቶች ሲሰጥ ‘ሰማይ’ ሲል ሰማይን እንደ ማለቱ፣ ‘ምድር’ ሲልም ምድርን እንደ ማለቱ አየሁ። የሰማይ ኃይላት ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ እና ከዋክብት ናቸው። እነርሱ በሰማያት ይገዛሉ። የምድር ኃይላት በምድር ላይ የሚገዙ ናቸው። የሰማይ ኃይላት በእግዚአብሔር ድምፅ ይናወጣሉ። ከዚያም ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ እና ከዋክብት ከስፍራቸው ይንቀሳቀሳሉ። እነርሱ አያልፉም፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ድምፅ ይናወጣሉ።”

“ጨለማና ከባድ ደመናዎች ወጥተው እርስ በርሳቸው ተጋጩ። ከባቢው ተከፈተና ወደ ኋላ ተጠቀለለ፤ ከዚያም በአርዮን ውስጥ በተከፈተው ስፍራ ወደ ላይ ማየት ቻልን። ከዚያም የእግዚአብሔር ድምፅ መጣ። ቅድስቲቱ ከተማ በዚያ በተከፈተው ስፍራ በኩል ትወርዳለች። የምድር ኃይላት አሁን እየተናወጡ እንዳሉ አየሁ፣ እናም ክንውኖች በቅደም ተከተል እንደሚመጡ አየሁ። ጦርነት፣ የጦርነትም ወሬዎች፣ ሰይፍ፣ ራብ፣ እና ቸነፈር በመጀመሪያ የምድርን ኃይላት ያናውጣሉ፤ ከዚያም የእግዚአብሔር ድምፅ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትንም እንዲሁም ይህችን ምድር ያናውጣል። በአውሮፓ ውስጥ ያለው የኃይላት መናወጥ አንዳንዶች እንደሚያስተምሩት የሰማይ ኃይላት መናወጥ ሳይሆን፣ የተቆጡ አሕዛብ መናወጥ እንደሆነ አየሁ።” Early Writings, 41.

በማቴዎስ፣ ማርቆስ እና ሉቃስ ውስጥ የተጠቀሰው የሰማያት መናወጥ፣ በፀሐይ፣ በጨረቃ እና በከዋክብት የተወከሉትን ሰማያት የሚገዙ ኃይላት መናወጥን ይወክላል። እነዚህ ሁሉ የሰማይ ኃይላት ተናውጠው ነበር፤ “ምልክቶቹንም” አመጡ፤ እነዚህም የመጀመሪያውን መልአክ እንቅስቃሴ አስገብተው አወጁት። እነዚያ የሰማይ ኃይላት በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ዘመን እንደገና ይናወጣሉ። ነገር ግን በሦስተኛው መልአክ

እንቅስቃሴ ውስጥ፣ የምድር ኃይላት ደግሞ ይኖራሉ። የምድር ኃይላት ማለት ምድርን የሚገዙ ኃይላት ናቸው። መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ የተናወጡት የሰማይ ኃይላት ሳይሆኑ የምድር ኃይላት ነበሩ።

“እንግዲህ ኒው ዮርክ በታላቅ የባሕር ማዕበል እንደሚጠረግ እኔ አውጄአለሁ የሚለው ቃል ከየት መጣ? ይህን እኔ በፍጹም አላልኩም። እኔ ያልኩት፣ በዚያ በታ ከፍ ከፍ እያሉ የሚገነቡትን ታላላቅ ሕንፃዎች ሳለምለኩት፣ ክፍል በክፍል ሲደረድሩ፣ ‘ጌታ ምድርን በእጅጉ ለማንቀጥቀጥ በሚነሣበት ጊዜ እንዴት ያሉ አስፈሪ ትዕይንቶች ይፈጸማሉ! ከዚያም የራእይ 18፡1-3 ቃላት ይፈጸማሉ’ ብዬ ነው። የራእይ አሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ ሙሉ በሙሉ በምድር ላይ ሊመጣ ስለሚችለው ነገር የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ ነው። ነገር ግን ስለሚመጣው ነገር በተለይ ከኒው ዮርክ ጋር በተያያዘ የተሰጠኝ ብርሃን የለኝም፤ የማውቀው ግን አንድ ቀን በዚያ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ኃይል መገልበጥና መገልበጥ ወደ ታች እንደሚወረወሩ ብቻ ነው። ከተሰጠኝ ብርሃን መሠረት፣ ጥፋት በዓለም ውስጥ እንዳለ አውቃለሁ። ከጌታ የሚወጣ አንድ ቃል፣ ከኃይሉም ግርማ አንዲት ንክኪ፣ እነዚህን ግዙፍ ሕንፃዎች ያወድቃቸዋል። እኛ ማሰብ የማንችለው ያህል አስፈሪነት ያላቸው ትዕይንቶች ይፈጸማሉ።” Review and Herald, July 5, 1906.

በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ሉቃስ ከመዘገባቸው ምልክቶች አንዱ “የአሕዛብ ጭንቀት” ነበር። አሕዛብ ምድርን የሚገዙ ኃይላትን ይወክላሉ፤ እናም ሦስተኛው ወዮ ወደ ትንቢታዊ ታሪክ በገባበት ጊዜ፣ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11፣ በምድር ላይ ያሉት እያንዳንዱ አገር ተናወጠች። ያ ምድራዊ መናወጥ በሉቃስ ምዕራፍ ሀያ አንድ ተወክሎ ነበር፤ ነገር ግን በመሬት ኃይላት መናወጥ በሚለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ አገላለጽ አይደለም። እርሱ የተወከለው “የአሕዛብ ጭንቀት” በሚለው ሐረግ ነበር፤ ይህም የኒው ዮርክ ታላላቅ ሕንፃዎች በወደቁ ጊዜ በዓለም አሕዛብ ላይ የመጣው ነው። “የአሕዛብ ጭንቀት” በሉቃስ ውስጥ የምድር ኃይላት መናወጥ ነው፤ እርሱም በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ተፈጽሞአል።

“ምድር ያላት ኃይላት አሁን እየተናወጡ እንዳሉ እና ክስተቶችም በቅደም ተከተል እንደሚመጡ አየሁ። ጦርነት፣ የጦርነትም ወሬ፣ ሰይፍ፣ ራብ፣ እና ቸነፈር በመጀመሪያ የምድርን ኃይላት ለማናወጥ ይመጣሉ፤ ከዚያ የእግዚአብሔር ድምፅ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትንም እንዲሁም ይህን ምድር ያናውጣል። በአውሮፓ ያለው የኃይላት መናወጥ አንዳንዶች እንደሚያስተምሩት የሰማይ ኃይላት መናወጥ ሳይሆን፣ የተቆጡ አሕዛብ መናወጥ መሆኑን አየሁ።” Early Writings, 41.

“የተቆጡ አሕዛብ ኃይሎች መናወጥ” ማለት፣ በአድቪንቲዥም የቀደመ ታሪክ ውስጥ በ“አውሮፓ ውስጥ ያሉ ኃይሎች” መናወጥ እንደ ተገለጸው፣ “የምድር ኃይሎች” መናወጥ ነው። ኡርያስ ስሚዝ በ1838 በአውሮፓ ያሉትን ኃይሎች ምን እንደሚያናውጥ ለይቶ አሳየ።

“የዚህ [6ኛው] መለኮት ትንቢታዊ ዘመን በምሥራቅ ያለው ክርስቲያን ንጉሠ ነገሥት ሥልጣኑን በፈቃዱ ለቱርኮች እጅ ማስረከቡ እንደ ተጀመረ፣ እንዲሁም መጨረሻው ያ ሥልጣን በቱርክ ሱልጣን እንደገና ወደ ክርስቲያኖች እጅ በፈቃዱ መስጠት እንዲሆን መለያ ይሆን ብለን በፍትሕ መደምደም እንችላለን። በ1838 ቱርክ ከግብፅ ጋር በጦርነት ተጠልቃ ገባች። ግብፃውያን የቱርክን ኃይል ለመገልበጥ በጣም የተቃረቡ ነበሩ። ይህን ለመከላከል የአውሮፓ አራቱ ታላላቅ ኃይላት፣ እንግሊዝ፣ ሩሲያ፣ አስትሪያ እና ፕራሻ፣ የቱርክን መንግሥት ለማጽናት ጣልቃ ገቡ። ቱርክም ጣልቃ ገብነታቸውን ተቀበለች። በለንደን ጉባኤ ተካሄደ፤ በዚያም ለግብፅ ፓሻ ለመሐመት አሊ የሚቀርብ የመጨረሻ ውሳኔ ተዘጋጀ። ይህ የመጨረሻ ውሳኔ በመሐመት እጅ በሚገባበት ጊዜ፣ የአቶማን ግዛት ዕጣ ፈንታ በእውነቱ በአውሮፓ ክርስቲያኖዊ ኃይላት እጅ እንደሚቀመጥ ግልጽ ነው። ይህ የመጨረሻ ውሳኔ በ1840 ኦገስት 11 ቀን ለመሐመት ተሰጠ! እናም በዚያው ቀን ሱልጣኑ ለአራቱ ኃይላት አምባሳደሮች፣ መሐመት እነርሱ ያቀረቡትን ውሎች ለመፈጸም ቢጸምቡ ብሎ ምን ሊደረግ እንደሚገባ በመጠየቅ ማስታወሻ ላከ። መልሱም፣ ምናልባት ሊከሰት ስለሚችል ማንኛውም ሁኔታ አይጨነቅ፤ ለዚያ ቀድሞ ዝግጅት አድርገናል

የሚል ነበር። ትንቢታዊው ዘመን ተፈጻሚ፣ እናም በዚያው ቀን የሙሐመዳን ጉዳዮች ቁጥጥር ወደ ክርስቲያኖች እጅ ተላለፈ፤ እንዲሁም ከዚያ 391 ዓመትና 15 ቀን በፊት የክርስቲያኖች ጉዳዮች ቁጥጥር ወደ ሙሐመዳኖች እጅ እንደ ተላለፈ እንዲሁ ነበር። እንዲሁም ሁለተኛው ወይ ተፈጻሚ፣ ስድስተኛውም መለከት ድምፁን አቆመ።” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

የሁለተኛው ወይ እስልምና ከኃይሉ ጫፍ አልፎ ነበር፤ ይህም እንደ እግዚአብሔር ቃል ሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና አሥራ አምስት ቀን እንዲቆይ የተወሰነ ነበር። ነገር ግን በ1830ዎቹ ግብፅ፣ በሙስሊም ታሪክ ውስጥ ሁለተኛውን ታላቅ ጂሃድ ለመቀጠል በሚል ዓላማ በግብፅ ውስጥ ከሊፋነትን እንደገና ለማቋቋም ትሞክር ነበር። የተጨማሪ እስላማዊ ጦርነት ሊነሳ ይችላል የሚለው እድል የአውሮፓን ኃይላን በፍርሃት እንዲንቀጠቀጡ አድርጎ ነበር። ለአስርተ ዓመታት፣ የእስልምና ጦርነቱ እንደገና የመነሳቱ ችግር በእነዚያ ዓመታት ታሪክ ጸሐፊዎችና ዘጋቢዎች “የምሥራቅ ጥያቄ” ብለው ይጠሩት ነበር። የምሥራቅ ልጆች ጦርነት ለዘመናት ሁሉ፣ ሃይማኖታቸውን ከሮማ ቤተ ክርስቲያን የወሰዱ በአውሮፓ አሕዛብ ላይ ተካሂዶ ነበር። በ1838፣ ክርስቶስ የጠቀሰው “የአሕዛብ ጭንቀት” በእስልምና በቀድሞው የሮማ ግዛት ላይ በተመጣው ጦርነት የተነሳ የተቆጡ አሕዛብ መንቀጥቀጥን ይወክል ነበር።

“በታላቁ የኤፍራጥስ ወንዝ ውስጥ የታሰሩትን አራቱን መላእክት [በመፍታት]፣ እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ የአቶማን ግዛት የተዋቀረባቸውን አራቱን ዋና ዋና ሕዝቦች፣ በከንቱ የምሥራቃዊውን ግዛት በቆስጠንጢኖስ ለማሸነፍ የሞከሩ እና አውሮፓን በመውረር ረገድ ግን እጅግ ትንሽ እድገት ብቻ ያደረጉ እነዚህን፣ አሁን ቆስጠንጢኖስን እንዲወስዱ እና ከአውሮፓ አንድ ሦስተኛ ክፍል በላይ እንዲወርሩና እንዲያስገዙ ሊፈቅድ እንደነበረ እረዳለሁ፤ ይህም በአሥራ አምስተኛው ክፍለ ዘመን አጋማሽ ገደማ የሆነ እውነታ ነበር።” Works of William Miller, Volume 2, 121.

በሉቃስ ውስጥ በተጻፈው ትረካ የተገለጸው የአሕዛብ ጭንቀት “በግራ መጋባት፤ ባሕርና ማዕበሉ እየጮኹ” ነበር፤ እንዲሁም በሰዎች “ልባቸው ከፍርሃት የተነሣ፣ በምድርም ላይ ሊመጡ ባሉት ነገሮች መጠባበቅ ምክንያት እየደከመ” ነበር። የምሥራቅ ጉዳይ ውስብስብነት እስከ ሃያኛው ክፍለ ዘመን ድረስ የምድርን ኃይላት ማናወጡን ቀጠለ፤ የዚያም ጭንቀት ምልክት “የሰዎች ልብ ከፍርሃት የተነሣ እየደከመ” መሆኑና “ባሕርና ማዕበሉ እየጮኹ” መሆኑ ነበር።

“ይህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች መታተም በራእይ ለሕዝቅኤል የታየው ያው ነው። የሉቃስም ደግሞ የዚህ እጅግ አስደንጋጭ መገለጥ ምስክር ሆኖ ነበር። ባሕርንና ማዕበሉን ሲጮኹ አየ፣ የሰዎችም ልብ ከፍርሃት የተነሣ ሲደክም ተመለከተ። ምድር ስትናወጥና ተራሮች ወደ ባሕር መካከል ሲጣሉ (ይህም በቃል በቃል እየተፈጸመ ነው)፣ ውኃው ሲጮኽና ሲታወክ፣ ተራሮችም በግርማው ሲናወጡ ተመለከተ። መቅሠፍቶችን፣ ቸነፈርን፣ ረሃብንና ሞትን አስፈሪ ተልእኳቸውን ሲፈጽሙ ታየው።” Testimonies to Ministers, 445.

የሉቃስ የመቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም በተገለጠለት ጊዜ፣ አሕዛብ ጭንቀት ውስጥ እንዳሉ አየ፤ ይህም ባሕሮችና ማዕበሎች በመጫወት እንደ ተወክለ ነበር፤ እንዲሁም ሰዎች ልባቸው በፍርሃት እየደከመ ነበር፤ ይህም ሕዝቅኤል በዘጠነኛው ምዕራፍ የተገለጠለት ያው መታተም ነበር። ሕዝቅኤል የመታተሙን ውስጣዊ አካላት ተመልክቶ ነበር፤ የሉቃስ ግን ከመታተሙ ጋር የተያያዙትን ውጫዊ አካላት ተመልክቶ ነበር። የሉቃስ የአሕዛብ መቆጣት ከመቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም ጋር እንደሚያያዝ አየ፤ እንዲሁም የአሕዛብ መቆጣት ደግሞ የሉቃስ “የአሕዛብ ጭንቀት” ነው፤ ይህም በታሪክ የምሥራቃዊው ጥያቄ ተብሎ የሚታወቀው ነው። የሉቃስ የሦስተኛው ወይ እስልምና የመቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም ውጫዊ ምልክት እንደሆነ ተገለጠለት።

አሁኑ ዘመን ሕያዋን ሁሉን ከመጠን በላይ የሚያስገድድ ታላቅ ፍላጎት ያለበት ጊዜ ነው። ገዢዎችና የመንግሥት ሰዎች፣ የእምነትና የሥልጣን ቦታዎችን የሚይዙ ሰዎች፣ ከክፍል ሁሉ የሆኑ አስተዋዮች ወንዶችና ሴቶች፣ በዙሪያችን በሚፈጸሙት ክስተቶች ላይ ትኩረታቸውን አቁሞአል። በአሕዛብ መካከል ያለውን የተጨነቀና ዕረፍት የሌለውን ግንኙነት እያስተዋለ ነው። በምድራዊ ነገር ሁሉ ላይ እየተያዘ ያለውን ከፍተኛ ጽኑ ኃይል ይመለከታሉ፣ እናም አንድ ታላቅና ወሳኝ ነገር ሊፈጸም እንደቀረበ ያስተውላሉ፤ ዓለምም እጅግ አስደናቂ ቀውስ አፋፍ ላይ እንዳለች ያውቃሉ።

“መላእክት አሁን የግጭትን ነፋሳት እየገቱ ናቸው። ዓለም ስለሚመጣበት ጥፋት እስክትጠነቀቅ ድረስ እንዳይነፍሱ፤ ነገር ግን በምድር ላይ ሊፈነዳ የተዘጋጀ ማዕበል እየተሰበሰበ ነው፤ እግዚአብሔርም መላእክቱን ነፋሳቱን እንዲፈቱ ባዘዘቸው ጊዜ፣ ምንም ብዕር ሊስለው የማይችል የግጭት ትዕይንት ይሆናል።”

«መጽሐፍ ቅዱስ፣ እና መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ፣ ስለ እነዚህ ነገሮች ትክክለኛ እይታ ይሰጣል። በዚህ ውስጥ በዓለማችን ታሪክ የሚታዩት ታላላቅ የመጨረሻ ትዕይንቶች ተገልጦዋል፤ እነዚህም ክስተቶች ወደ ፊት ጥላቸውን አስቀድመው እየጣሉ ነው። የመቅረባቸውም ድምፅ ምድርን እንድትንቀጠቀጥ እና የሰዎችም ልብ ከፍርሃት የተነሣ እንዲደክም እያደረገ ነው።» Education, 179, 180.

በሉቃስ ምዕራፍ 4 ያደ አንድ ውስጥ ኢየሱስ የሚለራዊያንን እንቅስቃሴ ያስገቡትን “ምልክቶች” ለይቶ ገለጸ፤ እነዚህም “ምልክቶች” ሁሉ፣ እንደ እህት ዋይት አባባል፣ ተፈጽመዋል። የሊዝበን መሬት መንቀጥቀጥ፣ የጨለማው ቀን፣ የከዋክብት መውደቅ፣ እና የአሕዛብ ጭንቀት፣ ይህም በምሥራቃዊው ጉዳይ የተፈጠረውን ፍርሃት በመንገድ በእስልምና የተፈጸመውን የምድር ኃይላት መናወጥ የሚወክል ነበር፤ ሁሉም ተፈጽመዋል። የሚለራዊያን “ምልክቶች” የሰው ልጅ ከደመና ጋር መምጣቱንም ያካትታሉ፤ ይህም ክርስቶስ “ምልክቶችን” በሰጠበት ትክክለኛ ቅደም ተከተል ተፈጽሟል፤ ምክንያቱም የአሕዛብ ጭንቀት በ1840 ዓ.ም. የኦቶማን ላዕላይነት መገደብ ጋር ካበቃ በኋላ፣ ክርስቶስ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መጣ፤ ሲመጣም ከደመና ጋር መጣ።

“እነሆም፣ እንደ ሰው ልጅ ያለ አንዱ ከሰማይ ደመናት ጋር መጣ፣ እርሱም ወደ ዘመናት ጥንታዊው ደረሰ፣ ከፊቱም አቀረቡት። ግዛትና ክብር መንግሥትም ተሰጠው፣ አሕዛብም ሁሉ ወገኖችና ቋንቋዎች ይገዙለት ዘንድ፤ ግዛቱም የማያልፍ የዘላለም ግዛት ነው። አይወገድምም።’ ዳንኤል 7:13, 14። እዚህ የተገለጸው የክርስቶስ መምጣት ዳግም ወደ ምድር መምጣቱ አይደለም። በሰማይ ወደ ዘመናት ጥንታዊው ይመጣል። ይህም መካከለኛ ሥራውን በሚፈጽምበት መጨረሻ የሚሰጠውን ግዛትና ክብር መንግሥትንም ለመቀበል ነው። በ1844 በ2300 ቀናት ፍጻሜ ላይ እንዲፈጸም በትንቢት የተነገረው ይህ መምጣት ነው። ዳግም ወደ ምድር መምጣቱ ግን አይደለም። በሰማያዊ መላእክት ታጅቦ፣ ታላቁ ሊቀ ካህናችን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይገባል፤ በዚያም ስለ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ቀርቦ የአገልግሎቱን የመጨረሻ ተግባራት ይፈጽማል—የምርመራ ፍርድን ሥራ ለማከናወንና ለበረከቱ ተገቢ መሆናቸው ለሚገለጥላቸው ሁሉ ስርዮት ለማድረግ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 479።

ከሚለራውያን ታሪክ ጋር የተያያዙት “ምልክቶች” ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ጋር የተያያዙትን “ምልክቶች” ይወክሉ ነበር። ክርስቶስ በምሳሌው ታሪካዊውን ትረካ ሁለተኛ ምስክር በሰጠ ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱን “በጸደይ የሚበቅሉ ዛፎች” ወደሚሉት አመለከተ። ዛፎቹ መበቀል ሲጀምሩ የዓለም ፍጻሜ እንደቀረበ እንደምታውቁ ነገራቸው፤ እንዲሁም በጸደይ የሚበቅሉትን ዛፎች የሚያይ ትውልድ ሰማያትና ምድር በሁለተኛ ምጽአቱ እሳት ሲያልፉ ለማየት በሕይወት እንደሚኖር አስታወቃቸው።

ሲያበቅሉ ባያችሁ ጊዜ፣ በእራሳችሁ ታውቃላችሁ በጋ እንደ ቀረቡ። እንዲሁም እናንተ፣ እነዚህ ነገሮች ሲሆኑ ባያችሁ ጊዜ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበ እውቁ። እውነት እላችኋለሁ። ይህ ትውልድ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ አያልፍም። ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሌ ግን አያልፍም። ሉቃስ 21:30-33።

ጥያቄው እንግዲህ፣ “ዛሬኛ ቅጠል ማብቀል የጀመሩት መቼ ነበር?” ይሆናል። የኋለኛው ዝናብ መርጫት የጀመረው በመስከረም 11 ቀን 2001 ሲሆን፣ ይህም እንደ ኢሳይያስ መሠረት የእግዚአብሔር “በምሥራቅ ነፋስ ቀን የሚነሣ ኃይለኛ ነፋስ” “ያ ቀን” ነው።

በመጠን ሲያበቅለው ከእርሱ ጋር ትኩረት-ከራሳቸው፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ጽኑ ነፋሱን ያግዳል። ስለዚህ የያዕቆብ በደል በዚህ ይነጻል፤ ኃጢአቱንም ለማስወገድ ይህ ፍሬው ሁሉ ነው፤ የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደ ተፈጮ የኖራ ድንጋይ ሲያደርግ፣ የማምለኪያ ዛሬኛና ምስሎቹ አይቆሙም። ነገር ግን የተመሸገችው ከተማ ባድማ ትሆናለች፣ መኖሪያዋም ትተው እንደ ምድረ በዳ ትሆናለች፤ በዚያም ጥጃው ይሰማራል፣ በዚያም ይተኛል፣ ቅርንጫፎቿንም ይበላል። ቅርንጫፎቿም በሚደርቁ ጊዜ ይሰበራሉ፤ ሴቶችም ይመጣሉ እና በእሳት ያቃጥሏቸዋል፤ ምክንያቱም ማስተዋል የሌለው ሕዝብ ነውና፤ ስለዚህ የፈጠራቸው ምሕረት አያደርግላቸውም፣ የሠራቸውም ሞገስ አያሳያቸውም። በዚያም ቀን ከወንዙ መስመር እስከ ግብፅ ፈሳሽ ድረስ እግዚአብሔር ይወቃል፣ እንደም እያንዳንዳችሁ ትሰበሰባላችሁ፣ እናንተ የእስራኤል ልጆች ሆይ። በዚያም ቀን ታላቁ መለከት ይነፋል፣ በአሦር ምድር ሊጠፋ የተዘጋጁትና በግብፅ ምድር የተበተኑት ይመጣሉ፣ በኢየሩሳሌምም በቅዱሱ ተራራ ላይ እግዚአብሔርን ያመልካሉ። ኢሳይያስ 27፡8-13።

የኋለኛው ዝናብ በመስከረም 11, 2001 መረጫት (በመጠን) ጀመረ፤ ስለ ኋለኛው ዝናብ መልእክትና ስለ ሐሰተኛው የሰላምና የደግነት መልእክት ክርክርም ተጀመረ። የዚያ ክርክር ታሪክ የያዕቆብ ኃጢአት የሚወገድበት (የሚነጻበት፣ ማለትም ስርዮት የሚደረግለት) ስፍራ ነው። የክርክሩ ታሪክ፣ እርሱም የዕንባቆም ክርክር ሲሆን፣ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሚታተሙበት ዘመን ነው፤ ይህም የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ከጌታ አፍ ውስጥ በመተፋቱ ይፈጸማል፤ ምክንያቱም እርስዎ፣ “የተመሸገችው ከተማ” እንደሆነች፣ ምድረ በዳ ትሆናለችና፤ ይህም የማስተዋል የሌለው ሕዝብ ከተማ ሆና ስለ ነበረች፣ ምሕረትም ሆነ ሞገስ የማያገኝ ሕዝብ ነው። በዚያን ጊዜ የራእይ አሥራ ስምንት “ሁለተኛው ድምፅ” ታላቅ መለከት ይነፋል፤ እርሱም ሰባተኛው መለከትና ሦስተኛው ወዮ ነው፤ ሌላውም የእግዚአብሔር መንጋ ወደ “ኢየሩሳሌም” መጥቶ ይሰግዳል፤ እርስዎም በዚያን ጊዜ የአሸናፊቱ ቤተ ክርስቲያን እንቅስቃሴ ሆና ትሆናለች።

መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. የምድር ታሪክ የመጨረሻው ትውልድ መድረሱን ያመለክታል፤ እናም የጸደይ ወቅት በቅሎ የሚወጡትን ዛሬኛ የሚያስተውሉ ብቻ ናቸው እነዚያን ዛሬኛ እያበቀለ ያለውን ዝናብ የሚቀበሉት። የሦስተኛው ወዮ እስልምና የኋለኛው ዝናብ መምጣትንና የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተምን የሚያመለክት መሆኑን የሚያውቁ ብቻ ከዚያ ቡድን መካከል ይሆናሉ።

“እነርሱ ያላቸውን ብርሃን በተሰጣቸው መጠን እየኖሩ ያሉ ብቻ የበለጠ ብርሃን ይቀበላሉ። በንቁ የክርስቲያናዊ በጎ ምግባራት መገለጥ ውስጥ በየቀኑ እየተራመድን ካልሆንን፣ በኋለኛው ዝናብ ውስጥ ያሉትን የመንፈስ ቅዱስ መገለጫዎች አናውቅም። በዙሪያችን ባሉ ልቦች ሁሉ ላይ እየወረደ ሊሆን ይችላል፣ ነገር ግን እኛ አናስተውለውም ወይም አንቀበለውም።” Testimonies to Ministers, 507.

“እኛ የኋለኛውን ዝናብ መጠበቅ የለብንም። በእኛ ላይ የሚወርደውን የጸጋ ጠልፍ ዝናብ የሚያውቁና የራሳቸው የሚያደርጉ ሁሉ ላይ እርሱ እየመጣ ነው። የብርሃንን ቁርጥራጮች ስንሰበስብ፣ በእርሱ እንድንታመን የሚወድ የእግዚአብሔርን የማይሳሳቱ ምሕረቶች ስናከብር፣ ያን ጊዜ ተስፋ ሁሉ ይፈጸማል። ‘ምድር ቡቃያዋን እንደምታወጣ፣ አትክልት ስፍራም በእርስዎ ውስጥ የተዘሩትን ነገሮች እንደምታበቅል፣ እንዲሁ ጌታ እግዚአብሔር ጽድቅንና ምስጋናን በአሕዛብ ሁሉ ፊት ያበቅላል’ (ኢሳይያስ 61:11)። ምድር ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር ልትሞላ ነው።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ጥናቱን በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“በ—ውስጥ ሊረዱ የሚችሉ ሰዎች ወደ ግዴታቸው ስሜት ካልተነቁ፣ የሦስተኛው መልአክ ታላቅ ጩኸት በሚሰማበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ሥራ አያውቁትም። ብርሃን ምድርን ለማብራት በሚወጣበት ጊዜ፣ ወደ እግዚአብሔር እርዳታ ለመውጣት ፋንታ፣ ሥራውን ከጠባብ አሳቦቻቸው ጋር እንዲስማማ ለመገደብ ይፈልጋሉ። እንደታወቁ እነግራችኋለሁ፤ ጌታ በዚህ የመጨረሻ ሥራ ውስጥ ከተለመደው የነገሮች ሥርዓት እጅግ ውጭ በሆነ መንገድ፣ እና ከማንኛውም የሰው እቅድ ጋር በሚቃረን ሁኔታ ይሠራል። በመካከላችንም ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመቆጣጠር፣ ለዓለም ሊሰጥ ባለው መልእክት ሦስተኛውን መልአክ ከሚቀላቀለው መልአክ መሪነት ሥራው ወደፊት በሚሄድበት ጊዜ እንኳ ምን ዓይነት እርምጃዎች እንዲወሰዱ ለማዘዝ የሚፈልጉ ሰዎች ይኖራሉ። እግዚአብሔር ራሱ ማሰሪያውን በገዛ እጁ እንደያዘ የሚታይባቸውን መንገዶችና ዘዴዎች ይጠቀማል። ሠራተኞቹም የጽድቁን ሥራ ለማምጣትና ለመፈጸም እርሱ የሚጠቀሙትን ቀላል መንገድ አይተው ይደነቃሉ።”

Testimonies to Ministers, 300.